

УДК 612.825.251

А. Є. Корольова

ВПЛИВ ВИДАЛЕННЯ ЛОБНИХ ВІДДІЛІВ МОЗКУ НА ВИРОБЛЕННЯ І ПЕРЕБІГ СКЛАДНОГО МОТОРНОГО НАВИКУ У СОБАК

Значення лобних відділів мозку для здійснення складних форм рухової поведінки у тварин було предметом досліджень багатьох авторів [3, 6, 9, 11, 13—18]. Показано, що основним розладом, який виникає при зруйнуванні передніх відділів мозку, є нецілеспрямована поведінка.

Павлов [9] вважав, що лобні долі є частиною коркового відділу рухового аналізатора, і їх зруйнування веде до порушення «синтезу направленого на відому мету руху».

На думку Анохіна [3] і Шуміліної [13], в основі нецілеспрямованої поведінки лобектомованих тварин лежить розлад аферентного синтезу.

Висловлюється думка про те, що зруйнування лобних відділів мозку веде до порушення енергетичного аспекту умовнорефлекторної діяльності і внаслідок цього — до порушення системності нервових процесів [11, 14, 15].

Раніше нами було показано [8], що як повне видалення прореальної звивини, так і, особливо, одночасне видалення прореальної і передньої сигмовидної звивини утруднює вироблення простого моторного навичу у собак.

Ми вивчали вплив видалення лобних відділів мозку на вироблення і перебіг складного моторного навичу.

Методика досліджень

У піддослідних тварин в асептичних умовах під нембуталовим або тіопенталовим наркозом шляхом відсмоктування частково або повністю видаляли прореальну звивину (поля F_1 , F_2 , F_3 , F_4), у деяких тварин уражували також передню сигмовидну звивину (поле Pc_1).

У двох собак після операції та у трьох — до операції за методикою Протопопова [7, 10] виробляли складний моторний навич, навчання якому розподілили на вісім етапів (див. рисунок). I етап — вироблення простого моторного навичу натискувати на важіль дверцят клітки № 1; собака має увійти в клітку, спонукуваний харчовим стимулом, навчившись відкривати дверцята, зачинені на засувку що має форму двоплечого важеля. II етап — вироблення навичу тягти за мотузку на підлозі. Взятий на цеп собака має навчитися, потягнувши за вільний кінець мотузку, дістати їжу, прив'язану до другого її кінця. III етап — вироблений раніше навич натискувати на важіль тварина має перенести на важіль клітки № 2; піднімаючи важіль у цій клітці від досліду до досліду, собаку навчають натискувати на нього на рівні, на якому можна його дістати, підвівшись на задні лапи. IV етап — собака має увійти в клітку № 2, смикаючи за зв'язану з правого плеча важеля мотузку; важіль піднято на такий рівень, що собака не може натиснути на нього безпосередньо. V етап — собака має увійти в клітку, смикаючи за мотузку, яка від нього відставлена. Спочатку мотузка звисає близько від клітки, але згодом її поступово відставляють, в міру того, як собака навчається смикати за неї на кожному новому місці; отже, мотузку поступово наближають до клітки № 1. VI етап — зв'язана мотузка розташована в клітці № 1; собака має смикнути її та попрямувати до клітки № 2, де знаходиться принада. VII етап — дверцята клітки № 1 зачинені на за-

РЕГІЯ

актор), П. В. Бірюко-
пенко, М. В. Ільчевич,
ко, П. Г. Костюк,
ков, М. М. Сиротинін,
юкіна (відповідальний

а

Тікітін
Склярова
Спасокукоцький
Вайтельберг
Фельдман

ул. Богомольця, 4,

нко

Костюкевич

Коректор В. С. Гладка

друку 23.XII 1975 р. Формат 70×108^{1/16}.
д. арк. 12,67. Тираж 840. Зам. 5-808.

Київ, Репіна, 4.
Київського виробничого об'єднання «Полі-
Київ, Репіна, 4.

враль. (На українском языке). Научно-
рудового Красного Знамени Института
диг 6 раз в год. Адрес редакции: 252024,
А. Богомольца. Киевская книжная типо-
объединения «Полиграфкинг» Гос-
ул. Репина, 4.

л», 1976

к?
Альбертом?

сувку; щоб увійти до неї і смикнути за мотузку, собака має відчинити дверцята, натиснувши лапою на важіль. VIII етап — на очах у собаки в другу клітку кидають м'ясо; після цього тварину відпускають за дзвоником; здійснивши обхідний шлях, натиснувши на важіль і смикнувши за зв'язану в клітці № 1 мотузку, собака прямує в другу клітку і дістає принаду.

Отже, складний моторний навик — це ланцюг простих навиків, вироблених в умовах стимульно-перешкодної ситуації і перенесених з однієї ситуації в іншу, схожу, але більш складну із застосуванням обхідного шляху і проміжних ланок [7].

Для прикладу наводимо дані, одержані у інтактного собаки Рекса. Жвавий активний собака віком близько п'яти років. Моторний навик натискувати на важіль було вироблено в другому і зміцнено в 13-му досліді. Навик тягнути за мотузку на підлозі (при довжині її 35 см) було вироблено в дев'ятому досліді. Починаючи з 11-го досліді, собака тягнув мотузку і з'їдав прив'язане до неї м'ясо при будь-якій довжині мотузки (70 см, 1 м, 1 м 40 см, 1 м 75 см, 2 м 10 см, 2 м 20 см). Перенесення навиків натискувати на важіль з дверцят клітки № 1 на дверцята клітки № 2 було здійснене в першому досліді, але до п'ятого досліді навик залишався нечітким (перед тим як натиснути на важіль, собака дряпав лапами дверцята клітки).

При підніманні засувки на більш високі рівні собака спочатку дряпав лапами дверцята, а потім натискував на важіль. Коли важіль було піднято на педосажний рівень, до нього прив'язали мотузку. Дряпаючи лапами стінку клітки або дверцята, тварина чіпляла мотузку і дверцята відчинялись. Вперше собака одразу потягнув за мотузку в 25-му досліді. Чіткий навик без неадекватних дій було вироблено в 53 досліді.

Навик смикати за мотузку, прив'язану до троса біля клітки (перше положення), вперше з'явився в 11 досліді. Протягом перших десяти дослідів собака дряпав лапами стінку і дверцята клітки або жував мотузку з прив'язаним до її кінця м'ясом. Чіткий навик було вироблено в 25 досліді. Проте при віддаленні мотузки від клітки № 2 (II—IX положення на тросі) у собаки знову з'явилися неадекватні дії: він прямував до клітки № 2, дряпав її стінку або дверцята лапами і тільки після цього смикав за мотузку. Кількість неадекватних дій поступово зменшувалась і, починаючи з 20 досліді, навик смикати за мотузку став чітким.

За зв'язану в клітці № 1 мотузку собака вперше смикав самостійно в 23-му досліді. До цього тварину доводилось гукати в клітку № 1, показувати мотузку з прив'язаним м'ясом, а після того, як вона смикала за мотузку, кликати в клітку № 2. В наступних дослідіх собака прямував до клітки № 2, дряпав її дверцята лапами, а потім прямував до клітки № 1 і здійснював навик. В деяких дослідіх, увійшовши до клітки № 1, тварина виходила з клітки, не смикаючи за мотузку, і прямувала до клітки № 2. Чіткий навик з вірною послідовністю всіх його ланок було вироблено в 51 досліді.

При дверцятах клітки № 1, зачинених на важіль, у перших п'яти дослідіх собака натискував на важіль і прямував до клітки № 2, але згодом повертався до клітки № 1 і виконував всю ланку рухових реакцій. В 6—17 дослідіх собака тільки повертався в бік клітки № 2. Починаючи з 18-го досліді, тварина, натиснувши на важіль, одразу входила в клітку № 1. У деяких дослідіх, увійшовши в клітку № 1, собака виходив з неї, не смикаючи за мотузку і розглядав дверцята клітки № 2, але потім повертався і виконував весь навик. В інших дослідіх, увійшовши в клітку № 1, він слабо смикав за мотузку. Вийшовши з клітки, тварина розглядала дверцята клітки № 2, потім поверталась і смикала сильніше.

Складний навик з обхідним шляхом вперше з'явився в четвертому досліді. У перших трьох дослідіх собака прямував спочатку до клітки № 2, але не дійшовши до неї, повертав до клітки № 1.

Міцний навик був вироблений в 11-му досліді. Аналогічні дані були одержані у собаки Мулата (табл. 1).

Результати досліджень

Вплив видалення лобних відділів мозку на вироблення складного моторного навик.

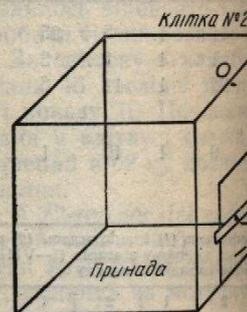
Собака Пірат. Жвавий активний собака віком близько двох років. Повністю видалені поля F_1 , F_2 , F_3 і F_4 та передня третина передньої сигмовидної звивини.

Дослідження розпочато на восьмий день після операції. Протягом перших двох тижнів у тварини відзначалась підвищена рухова активність, маятникоподібні рухи і наслідувальні реакції. Через два тижні після операції ці порушення минули.

Моторний навик натискувати на важіль був вироблений у 20-му, зміцнився в 23-му досліді. Протягом перших 19 дослідів тварина перед

тим, як зробити адекватну лась на задні лапи, упираю пою передню стінку або дв

Перенесення навик у клітці № 2, було здійсне

Методика утворення

ших десяти дослідів тварина лапою дверцята або вироблено в 11-му досліді.

Вироблення навиків смикати за мотузку, прив'язану до важеля або троса інтактних тварин (табл. 1)

Проте навик смикати за мотузку, прив'язану до троса, вироблений тільки в 52-му досліді. В 51 досліді собака прямував до клітки № 2, натискував на важіль, а потім прямував до клітки № 1 і смикав за мотузку, коли її показували.

При дверцятах клітки № 1, зачинених на важіль, в 18 дослідіх собака натискувала на важіль і входила у ній м'ясо, а потім прямувала до клітки № 2, де в деяких дослідіх після кількох секунд стояла біля клітки № 1 і смикала за мотузку.

Вперше вірне виконання навиків натискувати на важіль і смикати за мотузку, прив'язану до троса, було одержано в 19-му досліді, а міцний навик натискувати на важіль і смикати за мотузку, прив'язану до троса, було одержано в 20-му досліді.

У деяких дослідіх тварина, увійшовши в другу клітку не відчиняла дверцята, а натискувала на важіль за мотузку, став виходити з клітки № 2. Якщо дверцята були

Бака має відчинити дверцята, натиснувши на важіль, який знаходиться в другій клітці. Баки в другу клітку кидають м'ясо; існує обхідний шлях, натиснувши на важіль, собака прямує в другу клітку

простих навиків, вироблених в умовах однієї ситуації в іншу, схожу, але з проміжних ланок [7].

Кіткого собаки Рекса. Жвавий активний навик натискувати на важіль було навик тягнути за мотузку на підлозі в досліді. Починаючи з 11-го досліді, м'ясо при будь-якій довжині мотузки (1 м). Перенесення навик натискувати на важіль № 2 було здійснене в першому досліді (перед тим як натиснути на

собака спочатку дряпала лапами дверцята, було піднято на недосяжний рівень, стінку клітки або дверцята, тварина собака одразу потягнув за мотузку в досліді в 53 досліді.

М'ясо біля клітки (перше положення), натиснувши на важіль, собака дряпала лапами важіль до її кінця м'ясом. Чіткий зв'язок мотузку від клітки № 2 (II) — неадекватні дії: він прямував до клітки № 1 тільки після цього смикав за мотузку, починаючи з 20 досліді,

собака смикав самостійно в 23-му досліді. Собака показувати мотузку з прив'язаним м'ясом, натиснувши на важіль, натиснувши на важіль, а потім прямував до клітки № 1, тварина смикала за мотузку до клітки № 2. Чіткий навик зв'язок в 51 досліді.

Собака, у перших п'яти дослідіх собака одразу повертався до клітки № 1. В наступних дослідіх собака тільки повертався в клітку № 1, натиснувши на важіль, одразу виходив з клітки № 2, але потім повертався в клітку № 1, він слабо смикав за дверцята клітки № 2, потім повертався до клітки № 1.

Собака з'явився в четвертому досліді. У першому досліді № 2, але не дійшовши до неї, повертався до клітки № 1.

Аналогічні дані були одержані у досліді № 2.

Висновок

Собака навик на вироблення складного навик

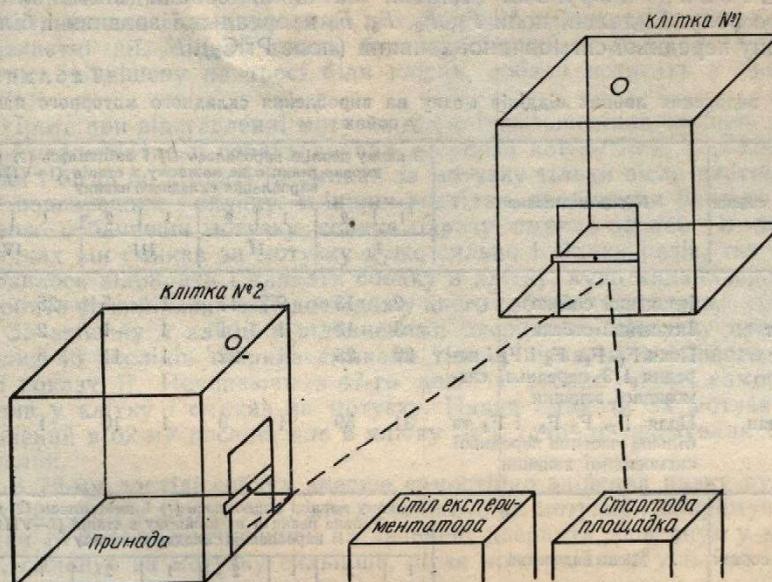
Собака віком близько двох років, F₄ та передня третина перед

днів після операції. Протягом досліді підвищена рухова активність реакції. Через два тижні

важіль був вироблений у 20-му досліді, після 19 дослідіх тварина перед

тим, як зробити адекватну дію, виконувала ряд неадекватних: підводилась на задні лапи, упираючись передніми в стінку клітки, дряпала лапою передню стінку або дверцята тощо.

Перенесення навик в нову ситуацію, коли принада знаходилась у клітці № 2, було здійснене в першому ж досліді, проте протягом пер

Методика утворення складного навик (за В. П. Протопоповим).

ших десяти дослідіх тварина, перед тим, як натиснути на важіль, дряпала лапою дверцята або бокову стінку клітки. Чіткий навик було вироблено в 11-му досліді.

Вироблення навик смикати за мотузку, яка лежить на підлозі, прив'язану до важеля або троса, не відрізнялось від спостережуваного у інтактних тварин (табл. 1).

Проте навик смикати за мотузку, звішену в першій клітці, був вироблений тільки в 52-му досліді, а зміцнився в 72-му. Протягом перших 51 дослідіх собака прямував до клітки № 1 тільки на оклик і смикав за мотузку, коли її показували.

При дверцятах клітки № 1, зачинених на важіль, протягом перших 18 дослідіх собака натискував на важіль, входив у клітку № 1, шукав у ній м'ясо, а потім прямував до клітки № 2 і дряпав її дверцята. В деяких дослідіх після кількох таких проб тварина поверталась до клітки № 1 і смикала за мотузку.

Вперше вірне виконання всієї ланки рухових реакцій відзначено в 19-му досліді, а міцний навик був вироблений в 45-му. До закріплення навик вірне його виконання чергувалось зі здійсненням тільки першої ланки (натискання на важіль дверцята клітки № 1) з побіжкою до клітки № 2, після чого собака повертався і здійснював весь навик.

У деяких дослідіх тварина слабо смикала за мотузку, і дверцята другої клітки не відчинялись. Після кількох спроб собака, смикнувши за мотузку, став виходити з клітки № 1 і роздивлятися дверцята клітки № 2. Якщо дверцята були зачинені, тварина поверталась до клітки № 1

і смикала за мотузку сильніше. Іноді подібна «перевірка результату дії» повторювалась кілька разів.

Користування обхідним шляхом було вироблено міцно в 13-му досліді. До цього вірні побіжки до клітки № 1 чергувались з побіжками до клітки № 2, куди на очах у собаки кидали м'ясо.

Собака Чорниш. Жвавий активний собака віком близько одного року. Видалені поля F_1, F_2, F_3, F_4 прореальної звивини і більшу частину передньої сигмовидної звивини (поле $Pg C_2$).

Таблиця 1

Вплив видалення лобних відділів мозку на вироблення складного моторного навичку у собак

Кличка собаки	Місце видалення	В якому досліді виробилась (1) і зміцнилась (2) рухова умовна реакція на кожному з етапів (I—VIII) вироблення складного навичку							
		I		II		III		IV	
		1	2	1	2	1	2	1	2
Рекс	Інтактний собака	2	13	9	11	1	5	25	53
Мулат	Інтактний собака	3	13	1	1	1	1	2	13
Пірат	Поля F_1, F_2, F_3 і F_4 і передня 1/3 передньої сигмовидної звивини	20	23	1	22	1	11	6	22
Чорниш	Поля F_1, F_2, F_3 і F_4 та більша частина передньої сигмовидної звивини	31	59	1	9	1	10	1	39

Кличка собаки	Місце видалення	В якому досліді виробилась (1) і зміцнилась (2) рухова умовна реакція на кожному з етапів (I—VIII) вироблення складного навичку							
		V		VI		VII		VIII	
		1	2	1	2	1	2	1	2
Рекс	Інтактний собака	11	25	23	51	6	18	4	11
Мулат	Інтактний собака	2	32	16	41	13	20	1	12
Пірат	Поля F_1, F_2, F_3 і F_4 і передня 1/3 передньої сигмовидної звивини	1	15	52	72	19	45	1	13
Чорниш	Поля F_1, F_2, F_3 і F_4 та більша частина передньої сигмовидної звивини	2	в 37 не зміцнилась	47	в 72 не зміцнилась	2	в 80 не зміцнилась	4	в 24 не зміцнилась

Дослідження було розпочате на 11-й день після операції. Як і у Пірата, у Чорниша відзначалась підвищена рухова активність, стереотипні маятникові рухи і різко виражена наслідувальна реакція. Вони тривали близько трьох тижнів, а потім поступово згладились, рухова ж активність залишалась підвищеною і проявлялась у стереотипному ходінні по кімнаті з обнюхуванням підлоги і стінок.

Тварина не завжди реагувала на сторонні подразники, на кличку, і привчити її ходити на оклик на місце не вдалося.

Моторний навик натискувати на важіль був вироблений тільки в 31-му досліді, зміцнився в 59-му. Протягом тривалого часу собака виконував велику кількість неадекватних дій, спрямованих на різні частини клітки.

Вироблення моторного навичку смикати за мотузку на підлозі не відрізнялось від спостережуваного у інтактних тварин. Перенесення навичку натискувати на важіль з дверцят клітки № 1 на дверцята клітки

№ 2 було здійснено одразу виконання передували гр сигналом «дзвоник», тваринюхувала стінку, натиску навик був вироблений в д

Тварина одразу потя в наступних дослідах вик неадекватні дії. Міцний мотузку, підвішену на т досліді.

Проте при відставлен стала неадекватною: соба клітки і бігав по кімнаті го її показування і оклик падково побачивши мотуз випадках він смикав за м доводилось відбирати і к Виробити чіткий навик в 3

За звішену в клітці перших 46 дослідів тварин ку і показу її. Починаю входив у клітку і смикав зміцнений в 62-му досліді на оклик.

В 72-му досліді соба реакцій: побіг у клітку № клітки № 2. Наштовхнуви № 1, смикнув за мотузку з'їв принаду.

При дверцятах клітки снів всю низку рухових го поведінка стала знову окремі фрагменти навичку ку і відходив до вікна), т ланки з неадекватними ді пав її дверцята і відходи тискував на важіль і зно клітку № 1, сильно смика мував у клітку № 2). Вир усіх ланок в 80 дослідах н

Вплив видалення різ виробленого складного на

Собака Рябчик. 6 років. Видалена більша ч і справа. Приведений в . Поведінка звичайна.

Як видно з табл. 2, пе ного навичку чергувалось неадекватних побіжках до

На шостий день після і відчинивши дверцята, т до клітки № 2 і стала др щільну тощо.

В наступних дослідах виконання навичку спосте

дібна «перевірка результату вироблено міцно в 13-му до-
 № 1 чергувались з побіжками
 и м'ясо.
 вний собака віком близько
 прореальної звинини і більшу
 ле Pг C₂).

Таблиця 1
 ння складного моторного навик

ді виробилась (1) і зміцнілась (2) рухова
 реакція на кожному з етапів (I—VIII)
 вироблення складного навик

I		II		III		IV	
1	2	1	2	1	2	1	2
9	11	1	5	25	53		
1	1	1	1	2	13		
1	22	1	11	6	22		
1	9	1	10	1	39		

ді виробилась (1) і зміцнілась (2) рухова
 реакція на кожному з етапів (I—VIII)
 вироблення складного навик

VI		VII		VIII	
1	2	1	2	1	2
23	51	6	18	4	11
16	41	13	20	1	12
52	72	19	45	1	13

47 в 72 не зміцнілась 2 в 80 не зміцнілась 4 в 24 не зміцнілась

день після операції. Як і у Пі-
 рухова активність, стереотип-
 наслідувальна реакція. Вони
 ступово згладились, рухова ж
 являлась у стереотипному хо-
 стінок.

ронні подразники, на кличку,
 дідалось.

кіль був вироблений тільки в
 ом тривалого часу собака ви-
 й, спрямованих на різні части-

ати за мотузку на підлозі не
 ктних тварин. Перенесення на-
 літки № 1 на дверцята клітки

№ 2 було здійснене одразу, але протягом перших дев'яти дослідів його виконанню передували грубо неадекватні дії: будучи випущеною за сигналом «дзвоник», тварина ходила по кімнаті або навколо клітки, обнюхувала стінку, натискувала на важіль задньої дверки тощо. Міцний навик був вироблений в десятому досліді.

Тварина одразу потягнула за мотузку, прив'язану до важеля, але в наступних дослідів виконанню цих операцій також часто передували неадекватні дії. Міцний навик був вироблений у 39-му досліді. За мотузку, підвішену на тросі біля клітки, собака потягнув у другому досліді.

Проте при відставленні мотузки від клітки поведінка тварини знову стала неадекватною: собака дряпав дверцята клітки № 2, відходив від клітки і бігав по кімнаті та смикав за мотузку тільки після настійливо-го її показування і оклику. В інших дослідів, пробігаючи близько і випадково побачивши мотузку, собака одразу смикав за неї. В деяких випадках він смикав за мотузку дуже сильно і кілька разів, так що її доводилось відбирати і кликати собаку в клітку, куди кидали принаду. Виробити чіткий навик в 37 дослідів у цього собаки не вдалось.

За зв'язу в клітці з відчиненими дверцятами мотузку протягом перших 46 дослідів тварина смикала тільки після настійливого оклику і показу її. Починаючи з 47-го дослідів собака часто самостійно входив у клітку і смикав за мотузку. Навик смикати за мотузку був зміцнений в 62-му досліді, але в клітку № 2 тварина прямувала тільки на оклик.

В 72-му досліді собака вперше самостійно здійснив низку рухових реакцій: побіг у клітку № 1, злегка смикнув за мотузку і попрямував до клітки № 2. Наштовхнувшись на зачинені дверцята, повернув у клітку № 1, смикнув за мотузку сильніше, після чого увійшов у клітку № 2 і з'їв принаду.

При дверцятах клітки № 1, зачинених на важіль, собака вірно здійснив всю низку рухових реакцій у другому досліді. Проте згодом його поведінка стала знову не цілеспрямованою. Він то виконував лише окремі фрагменти навик (наприклад, входив у клітку, смикав за мотузку і відходив до вікна), то, виконуючи весь навик, чергував окремі його ланки з неадекватними діями (наприклад, прямував до клітки № 2, дряпав її дверцята і відходив до вікна, потім повертав до клітки № 1, натискував на важіль і знову прямував до клітки № 2, потім вертався у клітку № 1, сильно смикав за мотузку, а коли мотузку забирали, прямував у клітку № 2). Виробити міцний навик з послідовним виконанням усіх ланок в 80 дослідів не вдалось.

Вплив видалення різних ділянок лобних долей на перебіг раніше виробленого складного навик.

Собака Рябчик. Різно збудливий собака віком близько п'яти років. Видалена більша частина поля F₂ (крім нижньої частини) зліва і справа. Приведений в лабораторію на шостий день після операції. Поведінка звичайна.

Як видно з табл. 2, перед операцією вірно відтворення низки складного навик чергувалось з нечітким його виконанням, що полягало в неадекватних побіжках до клітки № 2 після відтворення окремих ланок.

На шостий день після операції, натиснувши на важіль клітки № 1 і відчинивши дверцята, тварина, не смикаючи за мотузку, попрямувала до клітки № 2 і стала дряпати її дверцята лапою, протискувати ніс у щілину тощо.

В наступних дослідів на 6, 11 і 13-й день після операції чітке виконання навик спостерігалось тільки в двох із 15 випадків. При

Таблиця 2
Вплив видалення різних ділянок лобних долей на перебіг раніше виробленого моторного навичку

Кличка собаки	Місце видалення	Середній час в сек (А) і характер рухової реакції (Б)																					
		До операції протягом 5 дослідних днів						Після операції															
		А	Б	А	Б	А	Б	А	Б	А	Б	А	Б										
Рябчик	Більша частина поля F ₂	7,38	н	7,6	+	7,58	н	6,68	+	6,96	н	16,46	н _{нд}	13,88	н	11,08	н	7,44	н	6,96	н		
			н		+		+		+		+		н		н		н		н		н		н
			+		+		+		+		+		н _{пс}		н _{пс}		н _{пс}		н _{пс}		н _{пс}		н _{пс}
			+		+		+		н		+		н		н		н		н		н		н
			н		+		+		н		+		н		н		н		н		н		н
			н		+		+		н		+		н		н		н		н		н		н
			н		+		+		н		+		н		н		н		н		н		н
			н		+		+		н		+		н		н		н		н		н		н
			н		+		+		н		+		н		н		н		н		н		н
			н		+		+		н		+		н		н		н		н		н		н
			н		+		+		н		+		н		н		н		н		н		н
		Рекс	Поля F ₁ і F ₂ частково F ₃ і F ₄	8,84	н	8,98	н _{пс}	7,66	+	7,7	н	8,98	н	—	н _{пс}	7,36	н	7,7	н	6,38	н	10,78	н _{пс}
	н				+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
	н				+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
	н				+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
	н				+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
	н				+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
	н				+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
	н				+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
	н				+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
	н				+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
	н				+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
	н				+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
Мулат	Поля F ₂ і F ₃ більша частина F ₁ частково F ₄	11,14	н	8,4	н	7,77	н	6,8	н	7,62	н	—	1,2 н _{пс}	11,9	н	8,08	н	12,62	н	—	н		
			н		+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
			н		+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
			н		+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
			н		+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
			н		+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
			н		+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
			н		+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
			н		+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
			н		+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
			н		+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	
			н		+		+		+		+		н		н		+		+		+	н	

Примітка: + — чітке виконання навичку в даному досліді; «н» — нечітке виконання навичку з побіжкою до клітки № 2 або виходом з клітки № 1 і погляданням на дверцята клітки № 2 після виконання однієї з ланок навичку; «н_{нд}» — нечітке виконання навичку з побіжкою до клітки № 2 і реакцією подолання, направленою на цю клітку; «н_{пс}» — нечітке виконання навичку з явищами персеверації. Арабськими цифрами позначено, які ланки навичку виконані. Римськими цифрами позначено, на який день після операції взятий собака.

нечіткому виконанні побіж стіше, в зв'язку з чим сер Починаючи з 18-го дня нялось від доопераційного. Собака Рекс. Ж років. Повністю видалені F₃ і F₄ зліва і справа. Пр операції. Поведінка звичай Як і у Рябчика, перелось з нечітким, при якому ня мотузки собака виходитім повертався і виконувалось в усіх дослідах. Воном персеверації, які проявлялись за мотузку, виходив з клітки повторювалися багаторазо. На 11-й день після операції не відрізнявся від доопераційного. Собака Мулат. Ж років. Повністю видалено частково уражене поле F₁ на восьмий день після операції як йшлося раніше, передвально з нечітким, при якому собака виходив з клітки Мулат. На восьмий день після операції жіль і слабо смикала за мотузку всієї низки рухових реакцій виконував лише першу ланку навичку дзвоником, але згодом відходив з клітки. На 11, 15 і 17-й день після операції дійного. Проте згодом діяльність собаки, чергувались з днями боти, або тільки бігла на д

Обговорення

З наведених даних видно, що звивиною і, особливо, з однією сигмовидною звивиною виконувати на важіль в умові, що утруднене. Водночас швидкість утворення зв'язку лежить на підлозі або виступає спостережуваною у інтактних собак. Можна гадати, що утворення зв'язку пов'язане переважно з часових зв'язків, оскільки зв'язок подолання, при виробленні зв'язку, зв'язок утворюється тільки між частинами першої ланки зв'язку, а між іншими частинами зв'язку не утворюються гальмівні зв'язки. При відставленні мотузки зв'язок реальною і передньою сигмо

на тросі протягом тривалого часу здійснювався тільки при її показуванні або випадковому потраплянні в поле зору тварини. Очевидно, утруднення вироблення умовної реакції на місце розташування мотузки на тросі пов'язане з слабкістю зорового і кінестетичного слідового збудження, завдяки чому умовний подразник у вигляді клітки № 2 виявлявся більш сильним і тварина в більшості дослідів прямувала до цієї клітки.

При розташуванні мотузки в клітці № 1, коли зв'язана всередині клітки мотузка не видна зовні, утруднення вироблення навички смикати за мотузку спостерігалось і у собаки з видаленою прореальною звивиною.

Отже, поряд з утрудненням, утворення гальмівних тимчасових зв'язків видалення прореальної звивини і, особливо, одночасне видалення прореальної та передньої сигмовидної звивини веде до порушення вироблення рухових умовних реакцій на слідові подразники.

Вироблення ланцюгової рухової реакції: побіжка до клітки № 1 — натиснути на важіль — увійти в клітку — смикнути за мотузку — побіжка до клітки № 2 також було порушене у обох тварин. Проте, якщо у собаки з видаленою прореальною звивиною відзначалось тільки уповільнення вироблення зв'язків між окремими ланками низки з неадекватними побіжками до клітки № 2, то при одночасному видаленні прореальної і передньої сигмовидної звивини спостерігались грубі порушення поведінки: собака то виконував лише один з фрагментів навички і відходив у бік, то чергував виконання окремих ланок навички з неадекватними діями, то повторював ту саму ланку навички кілька разів.

У відповідності з літературними даними, фізіологічною основою складного навичку є цілісна динамічна структура з певною функціональною архітектонікою [2, 4, 5, 12]. Для здійснення складного навичку необхідний такий рівень збудливості структури, при якому сигналом початку кожної наступної ланки навичку може служити закінчення попередньої.

Очевидно, як при видаленні прореальної звивини, так і, особливо, при одночасному видаленні прореальної і передньої сигмовидної звивини коркові механізми, що забезпечують енергетичний аспект умовно-рефлекторної діяльності, порушуються. Низька збудливість мозкових структур, відповідальних за вироблення і здійснення складного навичку, веде до утруднення вироблення ланцюгової рухової реакції та її актуалізації.

Низький рівень збудливості в динамічній структурі навичку веде також до порушення механізму домінування, за яким здійснюється будь-яка мозкова діяльність. Завдяки цьому тварина з одночасно видаленою прореальною і передньою сигмовидною звивиною легко відволікається сторонніми подразниками, і здійснення навичку переривається.

На думку Шогама [12], додаткові побіжки до клітки, в якій розташована прилада, які порушують процес реалізації складного навичку у собак слабкого типу нервової системи, служать для додаткової активації динамічної структури навичку з допомогою коркової стимуляції реакції подолання.

Такі побіжки протягом тривалого часу спостерігались при виробленні навичку у собаки з видаленою прореальною звивиною.

Більш часті побіжки до клітки № 2 спостерігались також при видаленні зовнішніх відділів прореальної звивини на 5—13 день після операції у собак з виробленим до операції навичком. Очевидно, ці порушення пов'язані з минулим ослабленням кліток рухового аналізатора в зв'язку з операційною травмою.

Стійкі порушення в певності відзначались у тварин прореальної звивини. Вони вих клітин, в результаті чим задовільно, чергували від роботи або виконувала

У собаки із зруйнованою на п'ятий день після операції полягали в багаторазовому жаючі на те, що тварина та клітки № 2, які не відбув порушений кінестетичної дії, оскільки перевірка ротора не приводила до усунення

Іншого характеру була реальної і передній сигмовидної, поки її не відбирали.

На думку Шогама [12] в тих випадках, коли «центральна мація про руховий акт, передньою сигмовидною звивиною»

1. У собак з видаленою прореальною звивиною одночасно видаленою прореальною і передньою сигмовидною звивиною складного моторного навичку порушення ситуації утруднене.

2. Це утруднення пов'язане з порушенням рухової реакції та умовної звивини одночасному зруйнуванні прореальної звивини також з неможливістю утворення навичку та з порушенням

3. При зруйнуванні звивини короткочасне порушення складного моторного навичку полів виникає стійке порушення діяльності.

1. Андрианов О. С., Мерицкая Е. П. — Журн. высш. нерв. деят., 1950, т. 3, 32—41.
2. Анохин П. К. — Ученые зап. Казан. ун-та, 1928, т. 3, 32—41.
3. Анохин П. К. — В сб.: Проблемы физиологии высшей нервной деятельности, 1950, т. 1, 210.
4. Анохин П. К. — В кн.: «Очерки по физиологии высшей нервной деятельности», 1950, т. 1, 210.
5. Аптер И. М. — Журн. высш. нерв. деят., 1950, т. 3, 32—41.
6. Бехтерев В. М. — Основы conditioned reflexes, 1950, т. 1, 210.
7. Бирюкович П. В. — В кн.: «Очерки по физиологии высшей нервной деятельности», 1950, т. 1, 210.
8. Корольова А. Е. — Фізіологія вищої нервової діяльності, 1950, т. 1, 210.
9. Павлов И. П. — Полн. собр. соч., 1950, т. 1, 210.
10. Протопопов В. П. — В кн.: «Очерки по физиологии высшей нервной деятельности», 1950, т. 1, 210.
11. Сыренский В. И. — Механизмы высшей нервной деятельности, 1950, т. 1, 210.
12. Шогама А. Н. — Матер. к конгрессу по физиологии высшей нервной деятельности, 1966, т. 1, 210.

снювався тільки при її показу-поле зору тварини. Очевидно, на місце розташування мотузкового і кінестетичного слідового азнік у вигляді клітки № 2 виступі дослідів прямувала до цієї

клітки № 1, коли звішена всередині вироблення навикку смикання собаки з видаленою прореальною гальмівних тимчасових зв'яз-особливо, одночасне видалення звивини веде до порушення виділові подразники.

акції: побіжка до клітки № 1 — смикнути за мотузку — поєне у обох тварин. Проте, якщо вивиною відзначалось тільки упо-емними ланками низки з неадек-ри одночасному видаленні про-ни спостерігались грубі пору-лише один з фрагментів навикку окремих ланок навикку з неадек-ланку навикку кілька разів.

даними, фізіологічною основою структура з певною функціональ-дійснення складного навикку не-ктури, при якому сигналом по-може служити закінчення попе-

альної звивини, так і, особливо, бі і передньої сигмовидної зви-ють енергетичний аспект умовно-

Низька збудливість мозкових і здійснення складного навикку, ової рухової реакції та її актуа-

мічній структурі навикку веде та-ння, за яким здійснюється будь-тварина з одночасно видаленою звивиною легко відволікається навикку переривається.

побіжки до клітки, в якій розта-с реалізації складного навикку у служать для додаткової актива-омогою коркової стимуляції ре-

часу спостерігались при вироб-реальною звивиною.

2 спостерігались також при ви-звивини на 5—13 день після опе-навикком. Очевидно, ці порушен-кліток рухового аналізатора в

Стійкі порушення в перебігу складного навикку з явищами періодичності відзначались у тварини з ураженням зовнішніх і внутрішніх полів прореальної звивини. Вони полягали в зниженні працездатності коркових клітин, в результаті чого дні, коли тварина справлялась із завданням задовільно, чергувались з днями, коли вона зовсім відмовлялась від роботи або виконувала лише першу ланку навикку.

У собаки із зруйнованими зовнішніми полями прореальної звивини на п'ятий день після операції відзначались явища персеверації. Вони полягали в багаторазовому слабкому посмикуванні за мотузку, незважаючи на те, що тварина виходила з клітки № 1 і дивилася на дверцята клітки № 2, які не відчинялись. Можна гадати, що у цього собаки був порушений кінестетичний компонент механізму оцінки результатів дії, оскільки перевірка результатів дії з допомогою зорового аналізатора не приводила до усунення помилки.

Іншого характеру була персеверація при одночасно видаленій прореальній і передній сигмовидній звивині: собака смикав за мотузку доти, поки її не відбирали.

На думку Шогама [12], такого роду персеверація спостерігається в тих випадках, коли «центр» відповідної ланки навикку не дістає інформацію про адекватне його завершення. Можна гадати, що аналіз інформації про руховий акт, що здійснюється, пов'язаний, переважно з передньою сигмовидною звивиною.

Висновки

1. У собак з видаленою прореальною звивиною і, особливо, з одночасно видаленою прореальною і передньою сигмовидною звивиною вироблення складного моторного навикку в умовах стимульно-перешкодної ситуації затруднене.

2. Це затруднення пов'язане з порушенням вироблення ланцюгової рухової реакції та умовної реакції на слідові подразники, а при одночасному зруйнуванні прореальної і передньої сигмовидної звивини — також з неможливістю утворення стійкої домінанти в динамічній структурі навикку та з порушенням механізму оцінки результатів дії.

3. При зруйнуванні зовнішніх полів прореальної звивини спостерігається короткочасне порушення перебігу виробленого до операції складного моторного навикку. При зруйнуванні зовнішніх і внутрішніх полів виникає стійке порушення перебігу навикку з явищами циркулярності.

Література

1. Андрианов О. С., Мери́н Т. А.— Атлас мозга собаки. М., 1959.
2. Анохин П. К.— Ученые записки Моск. Университета (Психология), 1947, т. 2, в. 3, 32—41.
3. Анохин П. К.— В сб.: Проблемы высшей нервной деятельности, М., 1949.
4. Анохин П. К.— В кн.: «О сущности жизни», М.—Л., Изд-во «Наука», 1964, 204—210.
5. Аптер И. М.— Журн. высш. нервн. деят. им. И. П. Павлова, 1952, 1, 104—112.
6. Бехтерев В. М.— Основы учения о функциях мозга, М., 1906—1907, 6, 7.
7. Бирюкович П. В.— В сб.: Исслед. высш. нервн. деят. в естеств. exper., К., 1950.
8. Корольова А. Є.— Фізіол. журн. АН УРСР, 1974, т. XIX, № 4, с. 462.
9. Павлов И. П.— Полн. собр. трудов, М.—Л., 1949, III.
10. Протопопов В. П.— В сб.: Исслед. высш. нервн. деят. в естествен. exper., Киев, 1950.
11. Сыренский В. И.— Механизм саморегуляции голов. мозга, Л., 1970.
12. Шогама А. Н.— Матер. к изуч. физиол. механизмов конструктивных действий человека. Автореф. дисс., 1966, т. I.

